

„Sellega olen rahul,“ ütles Iuu, tema pea walutas ja tema oli muidugi ettewõtnud, edaspidi mitte enam ilmalikku jooki suhu wõtta.

„Täna la launi kingituse eest,“ ütles nüüd la Saatana seika, kes tasakesti järele tikkund oli.

„Täna väga pimetate böde eest.“ Siis tõus Saatana käsi ja hirwitab.

„Kollike,“ ütles Gabriel iseeneses, „ootame.“ Siis sõitis loju, ilma et Saatana peale waatanud oleks.

Kuu aga heitis kurwal meelel magama: tema mõtles selle kurja peale mida pimedatel bödel teha wõib.

Inimeste lestis oli egiotia palju hirmu; mäningad läksiwad kiriku, mida nemad enne mitu aastat üksi wäljaspoolt näinud oliwad. Aga et nemad Saatana tööst la nüüd aru ei saanud ja teised asjad endist wiisi jäiwad, siis leppisiwad nemad aega-mööda Iuu uue käigu-kombega. Nemad ei pärind la miks ja kuidas se tulnud oleks, ja se ainus mees, kes seda teadis, se pidas suu kinni. Se oli muidugi Suurish, kelle pulmad pea peetud saiwad. Tema weike laasake päris küll wäsimata järele. Kuidas tema kuud teisele teele wadada suutnud, aga Suurish pidas suud, kuni tema ühel lenal kuwalgel õhtul Mareilis'i kõrwas puu all istus ja se temale midagi punastes

lõrwa süüsesse sõjistas. Siis tunnistas Suurish südame rõõmus oma saladust, palus aga seda kui saladust hoida, sest tema oli tänulik Iuu wasta ja aga se Iena ole, kui rahwa ette tuleb, et üks mees, pealegi weel wana mees lord rohlem joonud on, kui pea lenda suudab. — Saladuse hoidmine ei olla, küll mitte just naesterahwa aiti, aga Mareilis pidas enuast wahwaste. Siis tuliwad aga waruo, lõik wõerad oliwad rõõmsad, üksi noore ema wend liikus kurwa näuga ühest paigast teise, et hale oli pealt waadata. „Zumal hoidku, mis Sinul wiga on?“ küsis Mareilis. Siis laulis wend tuttawad laulu oma enese luumawast ja oma neiu largest südamest. Mareilis tuletas meele, kuidas Iuu omal aeal tema südant pehmeks teinud ja ütles wennale: „Karga hobuse selga ja tule utse ette, mina toon neiu wälja. Pane sina teda oma ette ratsule ja sõida Karalaane metsa, ristteest saadid. Küll näed se aitab. Aga ära jää warju, weid wahi Iuu peale.“ Noormees tegi seda, neiupe punus omad käed ümber tema kaela; tema ei tahtnud mitte hobuse seljast maha kukkuda, mis Pittawi maal la neidudele häbi on. Wenda ringus nüüd neiupe nooremehe kaela ümber, kui tapuwarred lõrenda ümber, ehk rippus kui tajakas lajaka külges ja tortis kui se, terawa sõnabega. Aega-mööda jäi tema aga waiksemaks ja kui ne-